

สาส์นองค์สมเด็จพระสันตะปาปา

โอกาสวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 22

(11 กุมภาพันธ์ 2014)

ความเชื่อและความรักเมตตา: “เราจึงควรสละชีวิตของเราเพื่อพี่น้องเช่นเดียวกัน” (1 ยน 3:16)

บรรดาพี่น้องที่รัก

1. ในโอกาสวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 22 ซึ่งหัวข้อของปีนี้คือ **ความเชื่อและความรักเมตตา: เราจึงควรสละชีวิตของเราเพื่อพี่น้องเช่นเดียวกัน (1 ยน 3:16)** ข้าพเจ้าให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อบรรดาผู้ป่วยและผู้ที่มีความช่วยเหลือและดูแลพวกเขา พระศาสนจักรตระหนักถึงการประทับอยู่เป็นพิเศษขององค์พระคริสตเจ้าผู้ทรงรับทนทุกข์ทรมานในตัวพวกท่าน บรรดาผู้เจ็บป่วยทั้งหลาย เป็นความจริงว่าพระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเรา อีกทั้งภายในความทุกข์ทรมานของเรามีองค์พระคริสตเจ้าผู้ทรงรับเอาความทุกข์ทรมานพร้อมกับเราและทรงเผยแสดงความหมายให้กับเรา ทรงประทับอยู่ เมื่อองค์พระบุตรของพระเจ้าทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน พระองค์ทรงทำลายความโดดเดี่ยวแห่งความทุกข์ทรมานและทรงส่องสว่างความ

มีดมน ดังนั้น เราจึงค้นพบตัวเราเองต่อหน้ารหัสธรรมแห่งความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับเรา ซึ่งช่วยให้เรามีความหวังและความกล้าหาญ: **มีความหวัง** เพราะในแผนการณ์แห่งความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้า และแม้ในคำคืนแห่งความเจ็บปวดรวดร้าว ได้เปิดสู่แสงสว่างแห่งปีศาจ **มีความกล้าหาญ** เพื่อเผชิญกับความทุกข์ยากทุกประการโดยมีพระองค์ทรงประทับอยู่ด้วย ในความเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์

2. องค์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ไม่ได้ทรงยกเอาความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานออกไปจากประสบการณ์แห่งความเป็นมนุษย์ แต่ทรงรับแบกมันไว้ในพระองค์เอง และทรงเปลี่ยนแปลงให้มีความหมายใหม่ ทรงให้ความหมายใหม่เพราะไม่มีคำพูดสุดท้ายใด ๆ อีกต่อไป ซึ่งตรงกันข้ามทรงเปลี่ยนแปลงกลับเป็นชีวิตใหม่ในความบริบูรณ์ เพราะในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า จึงไม่มีความหมายในแง่ลบอีกต่อไป แต่กลับกลายเป็นแง่บวก พวกเราสามารถเลียนแบบพระองค์ได้ โดยอาศัยองค์พระจิตเจ้าของพระองค์ เช่นเดียวกับที่พระบิดาเจ้าได้ทรงมอบพระบุตรของพระองค์เพราะความรัก และพระบุตรทรงมอบพระองค์เองแก่เรามนุษย์ด้วยความรักแบบเดียวกันนั้น ดังนั้น พวกเราจึงสามารถรักผู้อื่นเช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงรักเรา โดยการสละชีวิตเพื่อเพื่อนพี่น้อง ความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้ากลายเป็นคุณความดี ความเชื่อในองค์พระคริสตเจ้าผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนกลายเป็นพลังกำลังที่จะรักได้ไม่มีที่สิ้นสุด รักแม้กระทั่งศัตรู การทดสอบความเชื่อที่แท้จริงในองค์พระคริสตเจ้าคือการมอบตนเอง การแผ่แผ่ความรักเพื่อเพื่อนพี่น้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อผู้ที่ไม่สมควรจะได้รับเพื่อผู้ที่ทนทุกข์ทรมาน เพื่อผู้ที่อยู่ชายขอบสังคม

3. ด้วยพระพรของท่านแห่งศีลล้างบาปและศีลกำลัง พวกเราได้รับเรียกมาเพื่อปรับตนเองให้คล้ายกับองค์พระคริสตเจ้า ชาวสะมาริตันผู้ใจดีของผู้ทนทุกข์ทรมานทุกคน 'เช่นนี้แหละ เราจึงรู้จักความรัก โดยอาศัยการที่พระองค์ได้ยอมสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อเรา และเรา

ก็ควรจะสละชีวิตของเราเพื่อบรรดาเพื่อนพี่น้อง' (1 ยน 3:16) เมื่อเราเข้าใจผู้ที่มีความต้องการการดูแลด้วยความรัก เราสามารถนำความหวังและรอยยิ้มขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปให้แก่พวกเขา ซึ่งตรงกันข้ามกับของทางโลก เมื่อการอุทิศตนด้วยเมตตาจิตต่อกันและกันกลายเป็นแบบอย่างของการกระทำของเรา เราก็มุ่งไปสู่พระหฤทัยขององค์พระคริสต์เจ้า และได้รับการกระตุ้นให้เราร้อนจากพระหฤทัยนั้น และยังเป็น การอุทิศตนเพื่อการมาถึงของพระอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า

4. เพื่อจะเจริญขึ้นในความรักที่อ่อนโยน ที่เคารพและไวต่อความรู้สึก พวกเรามีแบบอย่างคริสตชนซึ่งเราเพ่งมองด้วยความมั่นใจ นั่นคือ องค์พระมารดาของพระเยซูเจ้าและพระมารดาของชาวเรา ด้วยการตั้งใจฟังเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ความต้องการและความยากลำบากของลูกๆของพระนาง พระนางมารีย์ซึ่งได้รับการปลัดดันจากความรักเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งรับเอาภายในครรภ์ของพระนาง ไม่ทรงนึกถึงตัวพระนางเองแต่เดินทางมุ่งหน้าอย่างเร่งรีบจากกาลิลีไปสู่แคว้นยูเดียเพื่อเยี่ยมและให้ความช่วยเหลือนางเอลีซาเบธญาติของพระนาง พระนางทรงวอนขอต่อพระบุตรในงานเลี้ยงที่เมืองคานา เมื่อเห็นว่า เหล้าองุ่นในงานเลี้ยงใกล้จะหมด พระนางทรงเก็บคำพูดของผู้เฒ่าสิเมโอนไว้ในใจตลอดช่วงชีวิตของพระนางเกี่ยวกับคำทำนายถึงดาบที่จะทิ่มแทงจิตวิญญาณของพระนาง และด้วยความเข้มแข็งพระนางได้อยู่เคียงข้างแทบเชิงไม้กางเขนขององค์พระเยซูเจ้า พระนางทรงรอบรู้หนทางนี้ และด้วยเหตุผลนี้พระนางจึงเป็นพระมารดาของผู้เจ็บป่วยและผู้ทนทุกข์ทรมานทุกคน เราจึงสามารถมอบความหวังใจต่อพระนางด้วยความศรัทธาในฐานะบุตร โดยแน่ใจว่าพระนางจะทรงช่วยเหลือพวกเราและจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา พระนางเป็นพระมารดาของพระผู้ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนที่ทรงกลับคืนพระชนมชีพ พระนางทรงอยู่เคียงข้างเชิงกางเขนของพวกเราและทรงร่วมเดินด้วยกันกับเรามุ่งไปสู่การกลับคืนชีพและความบริบูรณ์ของชีวิต

5. นักบุญยอห์น ศิษย์ที่ได้ยืนอยู่กับพระนางมารีย์ ณ เชิงไม้กางเขน นำเรากลับไปยังแหล่งกำเนิดแห่งความเชื่อและความรัก ไปยังพระหฤทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า 'ผู้ทรงเป็นองค์ความรัก' (1 ยน 4:8,16) และเตือนเราว่า เราไม่สามารถรักองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ ถ้าเราไม่ได้รับรักเพื่อนพี่น้องของเรา ผู้ที่ร่วมอยู่ ณ เชิงไม้กางเขนพร้อมกับพระนางมารีย์ ได้เรียนรู้ที่จะรักแจกเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้าได้ทรงกระทำ กางเขนเป็นความมั่นคงแน่นอนของความรักอันสัตย์ซื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเรา ความรักอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ซึ่งเข้าถึงบาปผิดของเรา และให้อภัยความผิดนั้น ความรักเข้ามาในความทุกข์ทรมานของเราและให้กำลังแก่เราเพื่อแบกรับมันไว้ ความรักเข้าถึงแม้กระทั่งในความตายเพื่อเอาชนะมันและไถ่บาปเรา กางเขนของพระคริสตเจ้าเชื่อเชิญเราให้เลียนแบบความรักนี้ สอนเราให้มองไปยังผู้อื่นด้วยความเมตตาสงสารและความรักเสมอ โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่ทนทุกข์ทรมาน ผู้ที่มีความต้องการการช่วยเหลือ' (มรรคาคัดดีสิทธิ์กับบรรดาเยาวชน, ริโอ เดอ จา เนโร 26 กรกฎาคม 2013)

ข้าพเจ้าขอฝากวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 22 นี้ไว้ในคำวอนขอของพระนางมารีย์ ข้าพเจ้าวอนขอพระนางให้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้เจ็บป่วยให้ทนรับความทุกข์ทรมานของพวกเขาในความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสตเจ้า และทรงสนับสนุนบรรดาผู้ดูแลผู้ป่วยด้วย ขอให้บรรดาผู้เจ็บป่วย ผู้ที่ทำงานด้านสุขภาพอนามัยและบรรดาอาสาสมัครทุกคน จงได้รับการอำนวยการพระพร

วาติกัน, 6 ธันวาคม 2013

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส